

PRESENTACIÓ

Em plau molt presentar aquest treball, *Els sistemes naturals de les Planes de Son i la mata de València*, un volum més de la ja notable sèrie de *Sistemes naturals* promoguts i publicats per la nostra Institució. En aquest cas, el territori escollit és especialment adient. Tot i l'extensió relativament reduïda, inclou una bona representació dels ecosistemes dels nostres Pirineus centrals; i alguns hi són molt destacables dins de la seva mena, com la gran avetosa de València d'Àneu o els cims calcaris que tanquen la vall de Son per ponent.

La singularitat naturalística del lloc contrasta amb el coneixement que se'n tenia, en general escàs i molt dispers. Per això, la proposta d'aquest estudi per part de la Fundació Territori i Paisatge, al voltant del seu centre d'interpretació de la natura de les Planes de Son, va ser molt ben acollida per la Institució i pels grups d'estudi que hi han treballat. També hi degué influir el fet que la major part d'aquest territori està inclosa dins de l'àrea perifèrica del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici. Així, aquest treball s'afegeix al cos de coneixements relatius al parc esmentat, ja molt notable. Tant a través del Parc Nacional com del centre de les Planes de Son, aquest treball serà una bona base per a la difusió del coneixement naturalístic i per a la gestió conservativa del territori.

De les obres d'aquesta mena, i d'aquesta en particular, en destaca sobretot el fet d'haver aconseguit que coincideixi l'activitat de naturalistes dedicats a molts camps diferents, alhora i en un mateix àmbit territorial. Entomòlegs, geomorfòlegs, limnòlegs, micòlegs, etnòlegs i altres estudiosos han visitat la vall de Son i la mata de València, cadascun perseguint els seus objectius a través de mètodes particulars. La comunicació entre grups de treball durant el període d'estudi, propiciada pels bons oficis d'en Josep Germain, ha dut els autors a replantejar mètodes i interpretacions, a incorporar noves dades, de vegades a desdir-se d'alguna cosa. Però ha fet la tasca més engrescadora i, a la fi, els resultats millors.

Dels molts camps tractats, també impressiona la diversitat de punts de partida, de sistemes de treball, i d'autors. Alguns equips feia anys que treballaven en aquella àrea, altres tot just tenien unes poques dades recollides, altres un coneixement genèric, poc detallat. Una empresa d'aquesta amplitud ha requerit la mobilització d'especialistes d'àmbits professionals ben diversos i ha calgut anar-los a buscar on fossin. Així, hi veiem barrejats investigadors professionals de les universitats o d'altres centres de recerca, professors d'ensenyament secundari, i afeccionats. Tots, però, mostren dos trets en comú: han destinat al projecte una dedicació que no és gaire reconeguda (o gens) en el seu àmbit laboral; i hi han esmerçat rigor científic i ànim de superació.

És en aquest darrer aspecte que em plau més el paper de la nostra Institució. A casa nostra, cap altra entitat no pot aconseguir, per si sola, un resultat com aquest. Tal com els primers temps, la Institució lidera treballs naturalístics, cada cop més plurals i complexos. I també, com els primers temps però ara amb més insistència i professionalitat, hi incor-

pora el seu esperit conservacionista. Estic segur que aquest estudi, com els que l'han precedit, servirà per donar a conèixer, valorar i procurar que pervisquin els nostres sistemes naturals.

JOSEP MARIA NINOT I SUGRAÑES

President de la Institució Catalana d'Història Natural

24 de març de 2009